

drs. F.E. Pels Rijcken

Soest, 28 oktober 2016.

E-mail: f.e.pelsrijcken@planet.nl

: De Provinciale Staten van Flevoland
Provinciehuis
Visarenddreef 1
8232 PH Lelystad

Weledelgestrengede dames en heren van de Provinciale Staten Flevoland,

Als bestuurder van de Stichting Welzijn Dieren Oostvaardersplassen wil ik graag uw aandacht vragen voor enige aspecten betreffende de overdracht van het beheer over de Oostvaardersplassen van Staatsbosbeheer naar de Provinciale Staten van Flevoland per 1 januari 2017.

Laat ik beginnen te vermelden dat genoemde stichting zowel Staatsbosbeheer als de Staat der Nederlanden heeft gedagvaard over het beheer van de grote grazers in de Oostvaardersplassen. Kort gezegd gaat het daarbij vooral om twee aspecten van het beheer: het terugbrengen van de populatie tot een aanzienlijk lager aantal (gedacht wordt aan 1000 dieren, waarbij de verhouding tussen de drie diersoorten voorlopig open blijft) en verder om het treffen van zodanige maatregelen dat er geen dieren meer ernstige honger lijden en zeker niet van honger omkomen (Beide verschijnselen, ernstige honger lijden en omkomen van de honger - wat het laatste punt betreft kan het per jaar om tientallen dieren gaan - treden helaas iedere winter op; de cijfers tonen dat onomstotelijk aan.)

Wat de rechtsgang betreft heeft de Rechtbank te Utrecht de eisen van genoemde stichting afgewezen met een vonnis gedateerd 22 juni 2016. Er is door de stichting een hoger beroep ingesteld bij het Gerechtshof te Arnhem. Verwacht wordt dat de zitting zal plaatshebben in november. Het vonnis van het Gerechtshof, dat in december is te verwachten, zal voor uw college als rechtsopvolger van Staatsbosbeheer stellig relevant zijn. Hierop kom ik verderop in deze brief terug.

Inmiddels heb ik begrepen dat de Provinciale Staten zich voor wat het beheer over de Oostvaardersplassen betreft wil baseren op ICMO II. Met een aantal punten die ICMO II in zijn verslag naar voren brengt ben ik het als bestuurder van de stichting volledig eens. Dat is in de eerste plaats de introductie van een nieuw begrip betreffende een categorie dieren die tussen gehouden en wilde dieren in ligt (elders 'gehouden wilde dieren' genoemd), waarvoor men als beheerder een zekere verantwoordelijkheid draagt. Ook uitvoering van de uitbreidingsvoorstellen van het gebied acht ik zeer wenselijk. Behalve verbetering van de voedselsituatie zal het zeker

ook herstel van de door overbevolking veroorzaakte slechte conditie van de vegetatie van de Oostvaardersplassen bevorderen. Ook de voorstellen betreffende het verbeteren van de beschutting worden toegejuicht. Dat het welzijn van de grote grazers in het algemeen als acceptabel wordt aangemerkt wordt echter met klem bestreden. Deze opvatting laat zich niet rijmen met het grote aantal dieren dat van de honger omkomt. Ook de stelling dat niet moet worden bijgevoerd wordt niet gedeeld.

Wat het laatste punt betreft zij verder opgemerkt dat alle negen argumenten die in het Calamiteitenplan van de Oostvaardersplassen zijn verwoord op grond waarvan niet zou moeten worden bijgevoerd, door mij in samenwerking met anderen stuk voor stuk als ondeugdelijk zijn ontkracht. Ik kan niet nalaten erop te wijzen dat de opstellers van het Calamiteitenplan in dit document zelf al een van hun argumenten onderuithalen: het betreft het argument dat bijvoeren meebrengt dat de sterkere dieren de zwakkere dieren zullen verdrijven bij de voederplaatsen; de oplossing daarvoor is (als het ontbreken van bepaalde voedingsstoffen zou optreden, zo wordt gesteld in het Calamiteitenplan) met vrachtwagens door het terrein rijden en links en rechts voedsel breed te verspreiden.

Het belangrijkste doel van deze brief is u erop te wijzen dat indien het Gerechtshof een vonnis wijst dat bepaalt de dierenpopulatie binnen een aantal jaren moet worden gereduceerd en dat er geen dieren in de winter ernstige honger mogen lijden en zeker niet door voedselgebrek mogen omkomen, dit uiteraard consequenties heeft voor uw taak ten aanzien van de grote grazers in de Oostvaardersplassen. Graag geef ik u in overweging u binnenkort te oriënteren op kwaliteit en kwantiteit van het te bieden voedsel en op mogelijke leveranciers. Wellicht acht u het zinvol uw licht op te steken bij Hellegatsplaten en de Slikken van Flakkee en/of het Nationaal Park Lauwersmeer alwaar Staatsbosbeheer grote grazers in de winter bijvoert. Overigens zij opgemerkt dat indien de dierenpopulatie in de Oostvaardersplassen aanzienlijk wordt teruggebracht, bijvoeren in veel gevallen niet of nauwelijks meer nodig zal zijn.

Tot slot verwoord ik mijn uitdrukkelijke wens dat indien het Gerechtshof voor de grote grazers in ongunstige zin zou beschikken, uw college een aanzienlijk diervriendelijker beleid ten aanzien van de dieren in de Oostvaardersplassen tot uitvoering zal brengen dan het huidige.

Tot zover de zaken waarvoor ik me heb veroorloofd uw aandacht te vragen.

Met gevoelens van de meeste hoogachting heb ik de eer te zijn,
uw dienstvaardige,

Frans Pels Rijcken

